

MOSOLYGÓK LAPJA

2023. december

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Boldog Karácsonyt Balatonföldvár!

Talán az a legszebb a Karácsonyban, hogy ha felnőttként már nem is hiszünk a mesék, a gyermekkori álmok létezésében, szenteste, amikor kigyúlnak a fények, ezek néhány percre mégis visszatérnek.

Újra gyermeknek érezhetjük magunkat, aki nem szeretne mást, csak boldogan élni, őszintén szeretni, másokért egy kicsit többet tenni. Hinni a szóban, és bízni egy szebb világban.

Őrizzük meg a Karácsony fényét, a hitünket, és akkor talán ezek a gyermekkori vágyaink valóra válnak.

Ezekkel a gondolatokkal, és (a QR kódra, vagy az alábbi linkre kattintva) Malek Andrea és Kulka János megható énekével, valamint Juhász Gyula kedves kis versével kívánnak a balatonföldvári mosolygók mindenkinek örömteli, békés ünnepeket és boldog új évet!

https://www.youtube.com/watch?v=03_1gzkkDLU

KARÁCSONY FELÉ

JUHÁSZ GYULA: Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Amíg az igazság felveszi a csizmáját, a hazugság rég körbejárja a világot.

Decemberi jeles napok

*„Varju károg, fúj a szél,
Esik a hó, itt a tél.
Minden ember jó ember,
A legrosszabb a december.
Tél van most, nem nyár,
A pillangó sem jár.
Jaj de nagyon hideg van,
Ropog a hó alattam.
Vigan csúszik a kis szán,
Most örülünk igazán.”*

December 4. Borbála. (a bányászok, tüzérek, várak védőszentje).

Ezen a napon szoktak a lányok „Borbála ágat” vízbe tenni. Ha karácsonyra a cseresznye, barack, vagy mandula gallyacská kivirágzott, akkor a lány biztosan számíthatott férjhez menésre.

December 6. Miklós. (Szent Miklós az ifjúság és a vándorló diákok patrónusa.)

Már a középkorban a gyerekek ünnepe volt. A gyerekek megajándékozásának a szokása Kis-Ázsiából keresztések révén került Európába. Később megjelentek a krampuszok és az ördögűző, majd gyerekeket fenyegető virgácsok. Szent Miklós utódja napjainkra a Téalapó, a Mikulás lett.

December 7. Ambrus. (a méhészek és mézeskalácsosok ünnepe).

December 13. Luca napja. Sok közmondás (lassan készül, mint a Luca széke), hagyomány (ezen a napon kezdték a betlehemezést), hiedelem (boszorkányok ellen mákot szórtak maguk után a templomból jövet), varázslat (piros alma vizében mosakodtak , hogy szépek legyenek), kapcsolódik ehhez a naphoz.

Pl. dió kalendáriumot készítettek oly módon, hogy 12 féldióba vizet tettek, mindegyik egy-egy hónapot jelképezett, és amelyekben másnap nem volt víz, az száraz hónapnak ígérkezett.

December 24. Szenteste, Karácsony böjtiének estéje, Ádám-Éva napja.

December 25. Nagykarácsony napja.

A kereszténység második legnagyobb ünnepe, mellyel Isten fia Jézus Krisztus születésére emlékeznek. (a tényleges időpont nem ismert). Sok nem keresztény ember is megtartja szerte a nagyvilágban az emberi szeretet ünnepeként.

Jellemző hagyományai: ajándékozás, üdvözlések küldése, templomi szertartások, családi vacsora, karácsony fa állítás, díszítések, fények gyújtása, zenehallgatás.

Az öröm, a békesség, a család, a gyermekek, az otthon, a szülőföld ünnepe.

December 26. Szent István napja. E napon szoktak zabot szentelni. A legények végig járták a falut, felköszöntötték az Istvánokat (következő nap a Jánosokat), meghívás nélkül érkeztek, innen ered az ősi mondás: „ha jösztek, lesztek”.

December 27. János napja. Ezen a napon az egyház megáldotta az újbort. Innen indult a Szent János áldás (utolsó pohár) hagyománya, amitől erőt, egészséget reméltek.

December 28. Aprószentek napja. A Heródes által meggyilkoltatott betlehemi kisdedek emléknapja. Ehhez kapcsolódó hagyomány, hogy a nap reggelén a legények a lányokat vesszőből font virgáccsal megcsapkodják, hogy frissek, egészségesek, szófogadóak legyenek.

December 29. Tamás napja. Disznótoros nap. Úgy tartja a néphit, hogy a Tamás napon eltett disznó háj gyógyír.

December 31. Szilveszter napja. Szinte az egész világon jellemző szokás, hogy átmulatják a két évet összekötő éjszakát. Kapcsolódó szokások: ördögűzés, ólomöntés, morzsabál, egészségjólás.

Adventi (vagy újévi) kívánságok.

Polgármester urunktól, mindenki, a közélet iránt kicsit is érdeklődő földvári polgár megtudhatta rólunk mosolygókról, hogy: **„Földváron a békés egymás mellett élésnek a válság kellős közepén egy magát pártoktól függetlennek, civilnek mondó, ennek ellenére pártalapon szerveződő és működő szervezet színrelépése vetett véget. Ők a béke felrúgása mellett, a válság ellen harcoló városvezetés folyamatos támadásával próbálnak energiát elvonni a küzdelemtől!”**

Biztos, hogy másokban is felmerült már az a kérdés, hogy tulajdonképpen mit is akarunk mi? De vajon hányan hiszik el a blőd ránk ragasztott demagógiát, hogy a hatalom nemtelen, bolsevik megragadása a fő motivációnk?

Mi erről azt gondoljuk, hogy akik figyelemmel kísérik a facebook csoportban megjelenő beírásainkat, valamint ha olvasgatják a www.mosolygofoldvar.hu web oldalunkon megtalálható Mosolygók Lapja 2019 óta megjelent példányait, akkor egy felelősen gondolkodó, nem elfogult ember, világos képet tud rólunk alkotni.

De nem akarunk a válasz alól kibújni, amit őszintén bevalljuk, nem a polgármester úrnak szánunk, hanem Önöknek választópolgároknak.

Tehát az alábbiakban egy pár dolog csokorba szedve - a teljesség igénye nélkül - amit tényleg nagyon szeretnénk elérni, hogy utána Önökkel együtt jobban tudjunk mosolyogni.

- Véget szeretnénk vetni annak a szégyenletes gyakorlatnak, hogy földvári polgárok nagy számban ki vannak zárva városunk hivatalos FB oldalán a hozzászólás, megnyilvánulás lehetőségétől. A „kiváltságosabbaknak” még elolvasni is tilos!

- Véget szeretnénk vetni annak a még szégyenletesebb gyakorlatnak a Városban, hogy közéleti szerepvállalásuk miatt egészen minősíthetetlen módon gyalázzanak földvári embereket, ipari méretekben megy a karakter gyilkosság, csak azért mert másképpen ítélik meg a lakhelyükön történeteket mint azt a Városházáról láttatni szeretnék.

- Vissza szeretnénk adni az itt lakó embereknek az önrendelkezés és a beleszólás jogát a közös dolgainkba. Sok ember igényét igyekeztek sikerrel elvenni a közös gondolkodástól és részvételtől, pedig nagyobb erőforrása nincs egy kis közösségnek, mint az együtt kiérlelt cselekvés.

- Véget szeretnénk vetni a hatalom, a hivatal által hosszú ideje gyakorolt barátságatlan magatartásnak és eljárásnak, hogy a közmeghallgatásokat lehetetlen időpontokban és körülmények között tartják meg, ha egyáltalán.

- Szeretnénk megteremteni a helyi népszavazás és véleménynyilvánítás lehetőségeit, annak érdekében is, hogy ezzel is segítsük a mindenkori városvezetés a jelent és a jövőt érintő döntéseit.

- A fentiekkel összefüggésben visszahoznánk azt a gyakorlatot, amikor is az üdülőtulajdonosok meghívása nem csak formalitás volna a testületi üléseken, hanem az érdemi munkában is aktívan részt vennének, úgy mint jóval korábban, ahogy a Bornemissza Károly egyesületi elnök által képviselt időszakban történt. Ez nagyban segítené kötődésüket, felelőség vállalásukat és a lokálpatriotizmusukat.

- Véget szeretnénk vetni annak a gyakorlatnak, hogy a város vezetése minden kritika, közösségi ellentételezés nélkül szolgálja ki a bejelentkező ingatlan fejlesztőket, takarít el minden akadályt az útjukból. Üdvözlendő, ha hoznak ide fejlesztési pénzeket, de ne a befektetők írják a helyi építési szabályzatot. Ez a gyakorlat vezetett oda, hogy Földvár felélte az őt sokáig meghatározó zöldterületeit.

- Szeretnénk elérni, hogy semmiféle szómágiával és jogi csúrés csavarással, ne lehessen egyetlen méter Balaton partot elvenni a földváriaktól és közönségétől. Ennek abszolút elsőbbséget kell élveznie!

- Azt is szeretnénk elérni, hogy a parttalan „fejlődés” helyé-

be egy kicsit több odafigyelés, törődés lépne. Ez a közterületek és zöldterületek tekintetében kiemelten fontos. Például, hiába az öröm, hogy az Önkormányzat teljesíti kötelezettségét és gondoskodik az utak lépésenkénti felújításáról, ha nem követeli meg a közmű munkálatok, a hibaelhárítások utáni szakszerű helyreállítást és a nem kis pénzért elvégzett munkák egy pár év alatt újra tönkre mennek. A felújítások minőségére és mikéntjére is egy kicsit több gondot lehetne fordítani.

- A fentiek okán is szeretnénk ha újra szerveződne a közterület felügyelet, és az teljesen különválna a fizető parkolás ellenőrzésétől. Területgazdák kellene, akikhez fordulni lehet, és akik ismerik az utcák gondjait. A parkolás ellenőrzése az egy idény jellegű tétel, míg a közterületek állandó, folyamatos odafigyelést igényelnek.

- Szeretnénk elérni, hogy a szezonon kívüli fizetős parkolással ne bosszantsuk azt a fogyatkozó vendégkört, aki ide szeretne látogatni az idényen kívül.

- Szeretnénk elérni, hogy a vasút feletti területeken a helyi lakosoknak ne kelljen a parkolásért fizetniük. Ez nagyon méltánytalan egy ekkora településen! A nálunk ingatlanl bírók is kapjanak ebben komoly kedvezményt.

- Jó lenne, ha Balatonföldváron is gyakorlatba lehetne ültetni a „közösségi költségvetést”. Ez azt jelenti – mint ahogy több településen már gyakorlat – a lakosság és az itt adó fizetők, közvetlenül dönthessenek a költségvetés kisebb tételeiről. Mit szeretnének, hova szeretnék, hogy szeretnék?

- Nagyon jó lenne, ha az érintettek előtt egyértelmű lenne, hogy a szociális ebédhez való hozzáférés, az nem a mostani vezetés kegye, jótéteménye, az a mindenkori Önkormányzat örök érvényű törvényi kötelezettsége, tehát ebéd mindig lesz, függetlenül attól, kik adják a testületi többséget, vagy a polgármestert!

- Nagyon szeretnénk, hogy a fennálló hidegháborús állapotok a környező településekkel véget érjenek, és a polgármesterek kölcsönösen gyümölcsöző együttműködés érdekében, érdemben szóba állnának egymással. Ez semmibe nem kerülne, de nagyon sokat hozhatna a konyhára!

- Azt szeretnénk, ha az vendégforgalom érdekében elköltött milliárdokból!!! nem csak a „vízenjárók”, a megrendelők és a kivitelezők profitálnának, hanem a szárazföldön járó egyszerű népek is.

Mindez nem egy választási program, ezek reálisan megvalósítható célok. Ez nem politika, ezek a helyi közélet, a mi közös életünk jogos elvárásai. Ezért, ha választások közeledtével a Városházán úgy döntenek hogy ezekből a célokból valamit megvalósítanak, meglépnek, nem leszünk megsértve. Mosolyogni fogunk. S ha ezen törekvésben minél többen támogatnak bennünket, annál többen tudnának mosolyogni Balatonföldváron, ami a legeslegnagyobb célkitűzésünk.

Kárpáti Péter

Január 24-én harmadik perrel folytatódik a Vitorlás Kikötő ügye.

Ami 2019 őszén indult, midőn a polgármester váratlanul és puccs-szerűen bejelentette, hogy vitorlaskikötő épül a Nyugati strandra. Tette ezt annak ismeretében, hogy a 2003-ban kezdeményezett hasonló kísérlet, elsősorban a lakossági ellenállásnak köszönhetően 2010-ben csúfosan megbukott. Mi, Mosolygók a polgármester helyett, mert ez az ő kötelessége lett volna, 2019 decemberében lakossági fórumot hívtunk össze. A több, mint száz megjelent polgár szinte 100%-ban utasította el a polgármester által frissen melegített, egyszer már társadalmilag megbukott kikötőépítési tervet. **Mi Mosolygók, a lakossági igényeknek eleget téve és azoknak hangot adva, bírósági perben támadtuk a kikötő építést engedélyező hatósági dokumentumokat.** Első keresetünkbe három kifogást foglaltunk. **Az első, és szerintünk a legsúlyosabb, a lakossági egyeztetés teljes hiánya.** A polgármester a lakosság megkérdezése nélkül – a Fideszes képviselők asszisztálásával - egymaga döntött a kikötőépítésről, annak ellenére, hogy tudnia kellett a lakosság határozott kikötő-ellenes álláspontjáról. **A második kifogásunk, a részletes környezetvédelmi hatástanulmány elmaradása, amit az engedélyező hatóság nem tartott lényegesnek.** Mi nagyon is annak tartjuk. **Harmadik érvünk a kikötőépítés Helyi Építési Szabályzattal való összeférhetetlensége.** A Pécsi Közigazgatási Bíróság a harmadik érvünk figyelembevételével -mert a másik kettőre nem volt szükség- nekünk adott igazat. Megsemmisítette a kormányhivatal engedélyező határozatát, és új eljárásra kötelezte a hivatalt. Az új eljárás során született határozatot, miután az szinte szó szerint egyezett a korábbival, ismételten perre vittük, és a bíróság újból a mi javunkra döntött. Most a harmadik kormányhivatali engedélyező határozat van napirenden, amit ismételten megtámadtunk. Sokan, velünk és törekvéseinkkel szimpatizálók mondják: „igazatok van, de széllal szemben nem lehet...”, „a hatalomnak úgyis mindig igaza van”, stb. Nekik üzenjük, **a hatalomnak demokráciákban nem lehet hivatalból igaza, ilyesmi a diktatúrákat jellemzi.** Ráadásul **a két nyertes perünknek kézzelfogható eredményei vannak, ami minden földvári polgárt érint.** Az első eredmény. 2019-ben szó sem volt arról, hogy a kikötőépítés ellentételezéseként ismét ingyenes lesz a Nyugati strand. Az lett, igaz a hír elsőként nem az önkormányzat, hanem a kivitelező, Balabo KFT honlapján jelent meg. Akkor most ki döntött az ingyenessé tételről? Vagy talán a kivitelező vezeti az önkormányzatot? Erre mondják a rossz nyelvek, hogy nagyon kilóg a lóláb. Már csak azért is, mert a polgármester egyfolytában földvári fejlesztésről, munkahelyteremtésről adja elő látomásait, de még egyetlen olyan adatot sem bírt előhozni, ami számszerűsítene, forintosítaná Földvár hasznát a kikötőépítésből. Haszna kimutathatóan csak a beruházónak van, akinek a szempontjai jól láthatóan sokkal fontosabbak a polgármesternek, mint a földváriak érdekei. **A második eredmény.** Az önkormányzat, mint másodrendű

alperes a bírósági védiratában azt állítja, a kikötővel kapcsolatban semmiféle beruházás nem fog megtörténni a strand területén. **Még a kikötőmesteri irodát is a vízre fogják telepíteni. Se WC, se zuhanyozó, semmi sem fog épülni a strand területén. Ugyan az eredeti tervekben 300 nm-es kikötői, a hajótulajdonos-bérlőket kiszolgáló épület szerepelt, WC-vel zuhanyozókkal, és egyéb kiszolgálóhelyiségekkel, amit a strandolók is használhatnak. Ez meg is fog épülni, a beruházó építi, de kizárólag vendéglátóipari funkciója lesz. Tehát a beruházó nem csak kikötőt, hanem saját jószántából egy vendéglőt is épít. Kíváncsiak vagyunk a pályázati anyagban eredetileg ez és így szerepelt-e?** Az önkormányzat azzal érvel, így az egész kikötő, a kiszolgálóhelyiségekkel egyetemben a tó vízfelületére épül, ami állami tulajdon, amihez az önkormányzatnak semmi köze. Ha partron, vagyis a strandon nem épül semmi, ami a kikötővel kapcsolatos akkor miért is kellett **-egyébként jogszabályokkal ellentétesen-** a HÉSZ-t módosítani? A strandra étterem a régi HÉSZ szerint is épülhetett volna. Ezekre a felettébb érdekes kérdésekre majd a Pécsi Közigazgatási Bíróság fog választ várni. **A harmadik eredmény** az, ha minden az eredeti tervek szerint ment volna, a kikötő már régen üzemelne, a Nyugati strand fizetős maradt volna, és a strand területén ott virítana a 300 nm-es bérlőket kiszolgáló épület.

Mindez a tortúra, négy év alatt a három bírósági per megspórolható lett volna. Nekünk is, és az önkormányzatnak is. Megspórolható lett volna, ha a polgármester meghallgatja a város polgárait és figyelembe veszi az akarataikat. Ha van párbeszéd a lakosság és az önkormányzat között. Délben, fél órával a testületi ülés előtt közmeghallgatást tartani, amikor az emberek többsége dolgozik, az inkább közröhely, mint közmeghallgatás. **Mi Mosolygók ellentétben a polgármesterrel a békét szeretjük.** Utálunk pereskedni és bíróságra járni. **Mi támogattuk volna a kikötőépítést,** ha az nem a Nyugati strand területén valósul meg, **Támogattuk volna a kikötőépítést,** ha az a lakosság egyetértését bírja. Mi Mosolygók szeretjük és féltjük a Balatonunkat, ezért támogatásunk alapja egy részletes környezetvédelmi hatástanulmány elkészítése. Sajnos, egyik feltétel sem teljesült. **Ha a kikötő a Nyugati strandra megépül, ismerve a Fidesz oligarchák gátlástalanságát és féktelen pénzhéségét, egyetlen Balaton parti strand sem lesz biztonságban.** Ha Földváron lehetett, minden strandra kikötőt akarnak majd építeni. Hogy miért? Mert a strandon rendelkezésre állnak a közművek, víz, csatorna, áram. Feleannyiba kerül a beruházás, mint bárhol máshol. Hogy a strandolókkal mi lesz? A NER-t ez nem érdekli. De minket, Mosolygókat és sok-sok Balaton parti civil szervezetet igen. Az ombudsman bevonásával -ami új fejlemény- ugyanaz a bíró fog dönteni január 24-én a harmadik perben. **Kétszer már igazunk volt. Amúgy meg három a magyar igazság!**

Herényi Károly

Idegen tollak

Forrás: facebook 2023. november 25. -Magyaur

Heil Orbán!

A politika vérmérséklet kérdése is; vannak higgadt, körültekintő bölcs vezetők, de vannak gyors és látványos eredményekre vágyó, alulról érkező, sikerre kiéhezett akarnokok, amilyen például - Magyarország szerencsétlenségére - Orbán Viktor. Mivel mindent uralni akart, méghozzá a lehető leggyorsabban, hogy gazdag legyen (és mondhassa: „Apa mégis megérte taníttatni, látod, ez is sok pénzt hoz!”), de főleg, hogy kielégítse a becsvágyát, hogy világpolitikai tényező lehessen és okosabb a liberális „nagyokosoknál”!

A 2000-es évek Európai Uniója és magyar állama az orbáni temperamentumhoz képest lassú volt és kevésbé hatékony. Elege lett a jogszerűséget kínosan betartó, egymással vitatkozó szabadelvű demokratákból: az akaratát fegyelmezetten végrehajtó államra volt szüksége, amelynek meglehetősen biztosabb támaszai a nacionalistává váló egyházak, mint a saját, civilekből álló pártja. Mert a civilekben általában, az értelmiségiekben meg különösképpen nem bízott. Akikre szükség volna szerinte azok a fegyelmezetté idomított katonák és sportolók, olyanokra, mint amilyen a szófogadó Szijjártó és a Külügyminisztériumba helyezett sportoló haverjai!

Ahhoz, hogy O.V. politikai cselekvéseiben a lehető leggyorsabb, leghatékonyabb lehessen elő kellett venni a régi receptet: az "1 nemzet, 1 hitvallás, 1 vezér varázsszavát". Ezt használták az első világháború után (a hagyományokra építő dinasztikus politika csődjét követően) a tömegtársadalmakban: a kommunista Szovjet-Oroszországban és a náci Németországban egyaránt. Ami nem más, mint a feudális abszolutizmus torzszülött változata, nem igazán nemzeti, hanem „vezérelvű” politikai alakzat. Jellemző, hogy a nácizmus idején nem Németországra esküdtek fel az állami alkalmazottak, hanem Hitler támogatására (lásd: Heil Hitler) Hasonló volt a helyzet a Szovjetunióban, ahol a soknemzetiségű katonaság sokszor Sztálin nevével az ajkán ment a biztos halálba. A jogi végzettségű Orbán az alkotmányozásra képes kétharmados parlamenti többségével rövid idő alatt olyan buldózerre változtatta a magyar államgépezetet, amely az ő nevében minden más autonóm intézményt el tud tüntetni a föld színéről. De Orbán számára Magyarország csak addig volt érdekes, ameddig kontrasztot volt képes felmutatni a többi euroatlanti államnak: „na ilyen egy fehér, keresztény, az 1968-as szexuális forradalom által nem érintett, homogén nemzeti állam... ezt csináljátok utánam!” De nem történt áttörés, Orbán Nyugaton nem lett hős, legfeljebb botrányhős.

Egyedül Putyin látott benne fantáziát. Úgy gondolta, hogy a nyugat-ellenes, diktátori hajlamokkal rendelkező Orbán jól fogja szolgálni az orosz revansista politikát. Putyin mint ama paradicsombeli kígyó, megkísértette és nemcsak a trianoni béke revízióját lebegtette meg előtte, hanem a „konzervatív/vallásos/családbarát/idegengyűlölő” mázba csomagolt orosz befolyás növekedése esetén az európai „oblaszty” feletti valamiféle irányítást is... Az Orbánnál okosabb Simicska, akinek talán a magyarság sorsa is többet jelenthetett, figyelmeztette a korábbi kollégiumi barátját, hogy Putyinnak, a korábban beszerzésekkkel is foglalkozó titkosszolgálat emberének „hasznos idiotájává” válhat ha nem vigyáz, de Orbánnak túl kecsgető volt a szerep...

Ma ott tartunk, hogy egyfelől „igaz magyarnak” csak az orbánista számít, másfelől a magyar országgyűlés elnöke, Kövér László kijelentette, hogy számára nem létező személy a budapesti amerikai nagykövet.

Élelmiszerpazarlás akkor következik be, amikor olyan étel kerül a szemétkébe, melynek a hulladékká válása elkerülhető lehetett volna. Ilyenek lehetnek a lejárt szavatosságú ételek, vagy a kidobott ételmaradékok. Emellett vannak az emberi fogyasztásra nem alkalmas hulladékok is (csontok, héjak, magok), melyek egy része újra hasznosítható is lehetne.

Az élelmiszerellátási lánc bármely fázisában keletkezhetnek hulladékok, de a lakossági pazarlás mennyiségében felülmúlja az élelmiszeripar hulladéktermelését. Magyarán a fejlett országokban az összes élelmiszerpazarlás jelentős részéért – mintegy 40 százalékáért – a háztartások a felelősek.

A fejlett országokban egy főre vetítve **105 kilogramm élelmiszerhulladék keletkezik** évente, ezzel szemben Afrikában és Ázsiában ez az érték csak 8 kilogramm.

Magyarországon 574 ezer tonna élelmiszert dobnak ki évente, aminek a harmada keletkezik a háztartásokban. A NÉBIH (Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal) élelmiszerhulladék felmérése szerint Magyarországon egy átlagos lakos évente közel 60 kilogramm élelmiszerhulladékot termel. Az otthon készült ételek, a pékáruk, a zöldségek, a gyümölcsök, valamint a tejtermékek tették ki az össztömeg 88 százalékát.

Mik az élelmiszerpazarlás okai?

A NÉBIH adatai szerint az a szomorú valóság tárul a szemünk elé, hogy hazánkban a háztartások által kidobott élelmiszerekből több mint félmillió ember teljes körű éves ételmezését lehetne megoldani.

Emellett az élelmiszerek kidobásának jelentős negatív környezeti hatásai is vannak.

Az ünnepek, a Húsvét és a Karácsony is egyértelműen kiemelt időszakok ebből a szempontból. Különösen ha vendégeket várunk, nem megengedhető, hogy valami idő előtt elfogyjon, ezért inkább több ételt készítünk a kelleténél. Ez ünnepek alatt akár háromszorosa is lehet a szükségesnek. Éppen ezért érdemes ünnepek előtt kiüríteni a hűtőt, és tudatosítani, hogy az üzletek néhány napig lesznek csak zárva, ezért nem kell készleteket felhalmozni. Ha túl sok étel készült, fagyasszuk le, vagy csomagolhatunk is a családtagoknak a maradékból.

Mit tehetünk az élelmiszerpazarlás ellen?

Összességében az élelmiszerpazarlás a fogyasztói tudatosság növelésével, a vásárlás és tárolás megszervezésével, illetve a gyermekkori nevelés során a

megfelelő viselkedésminták kialakításával ösztönözhető a legnagyobb mértékben. De emellett fontos hangsúlyozni, hogy az élelmiszerlánc többi szereplőjének az együttműködésére is szükség van a probléma teljes orvosolása érdekében.

Jobban tervezzünk: Gondolkodjunk előre, mielőtt bevásárolunk, és csak azt vegyük meg, amire valóban szükségünk van. Készítsünk előre bevásárlólistát, és tartsuk magunkat ehhez. Számoljuk össze, hány vendégre számíthatunk! Készítsünk hosszan eltartható ételeket is, amikből kipótolhatjuk az esetlegesen kevésnek bizonyult fogásokat (töltött káposzta, zsírban sült húsok..).

Ne menjünk éhesen bevásárolni, mert ilyenkor a szemünk diktál, jobban telik a kosár.

Vigyünk magunkkal hűtőtáskát, hogy a hűtési láncot fenntartsuk.

Tároljuk megfelelően az élelmiszereket a megfelelő hőmérsékleten, és használjunk ki mindenféle tartósítási technikát, például a fagyasztást.

Az első és legfontosabb lépés az élelmiszer pazarlás minimalizálásában, hogy előre megtervezzük a karácsonyi menüt. Gondoljuk át, hogy pontosan milyen ételekre van szükségünk, és hány embernek kell enni adni? Így elkerülhetjük a felesleges élelmiszer vásárlását.

Ha mégsem sikerült elkerülni, hogy maradjon az ételből, fontos, hogy ne dobjuk ki azokat. Az ételmaradékokat újra felhasználhatjuk más ételek elkészítéséhez.

Az élelmiszerpazarlás csökkentése mindenki felelősége, és minden kis lépés számít. Kezdjük az otthonainkban, hogy fenntarthatóbb, és tudatosabb döntéseket hozunk az élelmiszerfogyasztásunk terén.

A főlegesen megtermelt, majd kidobott élelmiszerek nem csupán környezetvédelmi szempontból károsak, hanem gazdaságilag is. A vízhasználat, a földterületek csökkenése és a feleslegesen felhasznált egyéb erőforrások nagy költségeket jelentenek a társadalomnak.

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (NÉBIH) „Maradék nélkül” programja idén karácsonyra különleges hűtőhasználati útmutatót állított össze, amely segítséget nyújt az élelmiszerek biztonságos és fenntartható tárolásában. A kiadvány megjelenése alkalmából december 1. és 22. között értékes nyereményekért zajló kvízzjátékban mérhetik össze tudásukat az olvasók a www.maradeknelkul.hu oldalon.

Egy igaz ember?

Olvasom az Index nevű hírportálon, hogy a napokban támogató levelet kapott egy nevét elhallgatni kívánó fideszes politikustól Dr. Karsai Dániel, az ALS nevű, gyógyíthatatlan betegségben szenvedő, 46 éves alkotmányjogász, aki az eutanázia magyarországi engedélyezésével kapcsolatban a Strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult.

A hírt olvasva, Borisz Polevoj orosz író azonos című regénye jutott az eszembe, melyet írásom címének is kölcsönöztem.

Előre szeretném bocsátani, hogy az elkövetkező sorok nem az eutanázia valamilyen szintű magyarországi engedélyezésének kérdéséről fognak szólni, hanem az együttérző levelet küldő képviselő (általam feltételezett) magatartásáról, döntésének valószínű háttérééről és körülményeiről.

A Fidesz "lelkiismereteként" (ha egyáltalán van ilyen, Karsai Dániel parlamenti felszólalásának videofelvételét látva, nincs) megnyilvánuló képviselő, valószínűleg azért választotta ezt a névtelen és személytelen formáját véleménynyilvánításának, mert minden bizonnyal lelkiismereti válságba (máshogy fel nem oldható) ellentmondásba került nézetét és a frakció deklarált álláspontját illetően. Őszinte együttérzését, amennyiben, a hírportál információi hitelesek, az alábbiakban fogalmazta meg: „Ennél többet nem tehetek sajnos, ez is már határesetnek számít a Fideszben. Itt az ember nagyon könnyen elveszítheti a megélhetését, ha elvi alapon kiáll valakiért, valamiért, ami nem illeszkedik a Fidesz pártlogikájába. Ennyit viszont megteszek, mert meg kell tenni” – írta. Sorai szemléletesen bizonyítják a Fideszben belüli elvárt magatartást, a kinyilvánított (feltehetően "felülről" érkező) képviselendő állásponttal szembeni véleményalkotás tilalmát, melynek megsértése retorziót von

maga után. Elgondolkoztató, hogy miközben a kormánypártok a nemzetközi szinten az egyes országok, közte Magyarország, szuverenitásának (lefordítom: önálló érdekvédelemének és véleménynyilvánításának) szószólói (s erről nemzeti konzultációt is kezdeményeztek), addig a párton belül szigorúan elnyomják és büntetik a mainstreamtől (fősodor) eltérő megnyilvánulásokat és véleményeket. Ezt az idézett levélrészlet további része is alátámasztja, ahol a levélíró az eltérő véleményalkotást személyes megélhetésének kérdésével köti össze. Ha nem képviseled a közös álláspontot, repülsz! – ez a levélrészlet egyik fő üzenete. Már szinte hallok is az érkező választ: "pártfegyelem". Igen, létezik ilyen, de ezt általában úgy alkalmazzák, hogy demokratikus vitában kialakítják a közös, a szavazásnál képviselendő hivatalos álláspontot, de az egyénnek ezt követően is lehetősége van, hogy attól eltérő saját véleményt fogalmazzon meg, s ilyen esetben sem éri (érheti) őt retorzió. Az ezzel ellentétes módszer az autokráciák gyakorlata.

Visszatérve Karsai Dániel magyar Parlamentben történt megjelenésére, megdöbbenve láttam a készített (amatőr) videofelvételen, hogy a mellette elhaladó fideszes képviselők nem köszöntötték őt, tudomást sem vettek jelenlétéről, fejüket leszegezve, vagy elfordítva haladtak el mellette (a hírek szerint egyedül Kósa Lajos képviselő elegyedett szóba vele). Ott, a magukat keresztény vallásúnak mondott, a keresztény értékeket képviselő, a betegekkel, esetekkel együtt érző fideszes képviselők emberiségéből és vallásgyakorlatból levizsgáztak. Valamennyien megbuktak!

M. I.

Impresszum:

Felélős kiadó: Herényi Károly
Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke
Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265
e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com
web: www.mosolygofoldvar.hu

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Etomez Edgár, Füstös Erika, Herényi Károly, Kárpáti Péter,
Dr. Magyar István, Sebestyén Annamária, Szabó József.

Ingyenes kiadvány

Stílus és politika Magyarországon

Sokáig gondolkodtam azon, hogy a címben szereplő téma illeszkedik-e a Mosolygók Lapja témaköreibe, de végül úgy döntöttem, közreadom gondolataimat, hiszen az országos politika stílusjellemzői – ha nem is oly mértékben, mint a Parlamentben – de megtalálhatók a helyi politika színterein is.

Megítélésem szerint, a politikai stílus (kormányzati, parlamenti, személyes) Magyarországon a rendszerváltoztatást követő másfél-két évtizedet követően kedvezőtlen irányba változott, az utóbbi években pedig aggasztóan és drasztikus mértékben romlott.

Míg a rendszerváltás utáni koalíciós kormányok, több ciklus alatt, a többpárti parlamentek és a demokrácia szabályai szerint, a demokratikus elvek figyelembevételével működtek, addig mára ez a politikai gyakorlat lényegében megszűnt.

Elmúltak azok az idők, amikor a parlamenti képviselők – amellett, hogy időnként parázs vitát folytattak egymással az ülésteremben, s meggyőzendő politikai ellenfélnek (nem ellenségnek!) tekintették a másik oldalt – jó személyes kapcsolatot ápoltak egymással. Akkoriban a harmonikus kapcsolat abban is megnyilvánult, hogy időnként közös vacsorákon, rendezvényeken vettek részt (néha feleségekkel), ahol kötetlenül folytattak megbeszéléseket, elősegítve az álláspontok jobb megismerését, esetenként közelítését.

Még az éles parlamenti felszólalások mögött is felismerhető volt a jó személyes kapcsolat és az egymás iránti tisztelet a különböző pártok képviselői között.

Kuncze Gábor, az SZDSZ egykori frakcióvezetője mesélte egyszer, hogy (néhai) Dr. Torgyán József, miközben felszólalásában élesen bírálta és számára oly kedves szóhasználata szerint „inszinuációnak” nevezte az előtte beszélő Kuncze által elmondottakat, még vissza sem ült székébe, de már ravaszul átkacsintott a másik padosorban ülő képviselőtársára és kérdezte: „rendben vagyunk, Gabikám?” Mindezzel azt jelezte, hogy bár politikai nézeteik különbözőek, de ez nem okoz személyes konfliktust közöttük.

A fenti időszakban általánosan alkalmazott gyakorlat volt, hogy a miniszterelnök, az országot érintő nagy fontosságú döntések meghozatala előtt, megbeszélésre hívta a parlamentbe jutott ellenzéki pártok frakcióvezetőit, meghallgatva véleményüket, elősegítve ezzel a kérdés mögötti szélesebb társadalmi konszenzus kialakítását.

Az általam fentiekben ismertetett gyakorlatnak mára nyoma sincs. A kétharmados felhatalmazás birtokában a kormányzó pártkoalíció lényegében egypárti parlamentet működtet, ahol ugyan jelen vannak és felszólalhatnak ellenzéki képviselők is, de javaslataik, észrevételeik rendszeres elutasításra találnak. Ez alól kivétel

az az eset, ha valamelyik ellenzéki párt olyan javaslatot terjeszt a Ház elé, ami a hatalmon lévők törekvéseit támogatja (lásd, a Mi Hazánk kezdeményezése a fővárosi önkormányzati választások szabályainak átírásáról). Ez, az egymás véleményét semmibe vevő politikai vita az egyik oka a néha elhatalmasodó, mármár minősíthetetlen stílusú felszólalásoknak, amely alól esetenként (sajnos) az ellenzéki felszólalók sem kivételek.

Információk terjednek arról, a FIDESZ-KDNP frakció tagjainak, az ülések szünetében, tiltva van szóba állni az ellenzék képviselőivel, s szankció illeti azt, aki ezt megteszi. Teljes mértékben megszűnt az a korábbi szokás is, hogy a miniszterelnök fontos kérdésekben konzultál a parlamentbe bejutott ellenzéki pártok vezetőivel, legalább formális módon meghallgatva véleményüket (a politikai legitimitációt döntéseihez a kormány ma szavazótábora kérdőívvel történt megkérdezésével szerzi). A kormányzó pártkoalíció mindezt a kétharmados felhatalmazásával magyarázza.

Napjainkban, minden döntés, parlamenti javaslat a hatalom megtartását szolgáló belterjes döntéshozatal eredménye, holott, véleményem szerint, éppen a kétharmad birtoklása adná azt a kivételes lehetőséget a kormánykoalíciónak, hogy elegánsan és nagyvonalúan, az ellenzéki szavazótábor felé is gesztust gyakorolva, meghallgassa (netán megszívlelje) az ellenzéki pártok véleményét is, legalább a látszatát fenntartva a demokratikus működésnek (az már más kérdés, hogy az ellenzék élne-e egy ilyen lehetőséggel?).

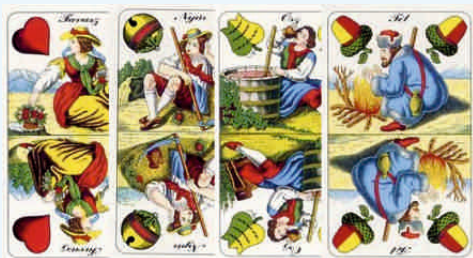
A kormányzati stílus utóbbi időben tapasztalt fő jellemzője a nemzeti érdekek elsődlegességére és túlhangsúlyozására alapozott konfrontáció, arrogancia, különállás, a szövetségi és közösségi érdekek (és értékek) figyelmen kívül hagyása, a kölcsönös tisztelet mellőzése, a sértegetés (esetenként gúnyolódás), pökhendiség és még sorolhatnám.

Mindezek legszembetűnőbbben a külügyi és kül gazdasági tárca kommunikációjában jelentkeznek.

Ez, az egyszemélyi döntésekre épített kormányzati stílus és kommunikáció jelentős és talán soha helyre nem hozható károkat okoz Magyarország külkapcsolataiban és nemzetközi megítélésében, hozzátevé, hogy a hazai választók jelentős hányada szimpatizál vele.

„A stílus maga az ember” – mondta Georges-Louis Leclerc de Buffon francia gróf, 1753-ban, akadémiai székfoglalójában. Mondását ma így módosítanám: „A stílus maga a kormány”.

A négy évszakos Balaton

Hogy történetesen létezik-e a gyakorlatban ez a jelenség, vagy ha nem, megvalósítható-e egyáltalán, ez a balatoni turizmusban dolgozó szakemberek örökzöld témája.

És ha nem tévedünk nagyot, ez, ha nem is minden itt élő ember, de nagyon sokunk örök álma.

Vannak olyan véleményvezérek, akik azt vallják, hogy minden ezzel kapcsolatos polémia felesleges szócséplés, de mi azokkal értünk egyet, akik igenis leülnek egymással erről beszélgetni, és közösen gondolkodni.

Ez történt a közelmúltban Zamárdiban is, immár második alkalommal, ahol a 4 csillagos (mert náluk ilyen is van) Hotel Wellamarinban - egy helyi civil egyesület szervezésében - tanácskoztak erről a fontos témáról, ahol az egyesületünk képviselőjében meghívottként vettünk részt.

Az invitálás így szólt:

Egynyári kaland? Vagy 4 évszakos lehetőség? Mit lehet csinálni Zamárdiban ősszel, télen és tavasszal? Hogyan tehetjük turisztikailag vonzóvá a települést szezonon túl? Ilyen és ezekhez hasonló kérdésekre keressük majd a választ egy kerekasztal beszélgetés keretein belül.

Résztevők: Csákovics Gyula - Zamárdi Város Polgármestere, Forsthoffer Ágnes - Hotel Margaréta igazgató, Balatonfüred / Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége, balatoni régióvezető, Tóth Balázs - BL Yacht Club, Balatonlelle, Vass Máté - Pizza Pazza étterem, Zamárdi / Zamárdi Nyitva Vállalkozói Egyesület elnök, Rettich Tamás - Zamárdi Értékvédő Egyesület

A beszélgetés szervezője a Zamárdi Nyitva Vállalkozói Egyesület.

Természetesen nem azért mentünk el, mert annyira a szívünkön viseljük a szomszéd település idegenforgalmi életét, nem, minket az érdekelt, hogy a Balatonért, azon belül kiemelten Balatonföldvár turizmusáért mit lehetne/tudnánk/kellene tenni.

Tanulságos este volt!

Már pusztán az a tény, hogy ott volt a helyi polgármester, aki láthatóan nyitott volt minden felszólaló valamennyi felvetésére, véleményére. Olyan ember benyomását keltette, mint akinek a település minden lakója fontos ember. Azt már csak talán az érzékeny füllel rendelkező hallgató vette észre, hogy képes volt olyan mondatokat is megfogalmazni („*arra kértem a képviselő testület tagjait, hogy támogassanak engem abban, hogy...*”) amit egy messziről jött, mondjuk ki Balatonföldvarról jött ember számára minimum szokatlan volt hallani.

Amit a balatonfüredi résztvevőtől hallottunk, egyszerre volt örömteli és irigylésre méltó. Egyrészt az, hogy elmondása szerint milyen öröm és felemelő vállalkozást működtetni és indítani (ebből egyre több van, főleg presztizs okokból) egy olyan városban, ahol az önkormányzat magas színvonalon ápolja és gondozza a város területeit, parkjait, kiemelten a Balaton partot.

Másrészt elgondolkodtató az a felfogás, amit a szálloda igazgató asszonya mondott: ők egész évben nyitva vannak, de vannak hónapok, amikor „kőkeményen veszteségesek”. De vállalják, mert így nem kell a vendégeiknek a „zárvány” táblával találkozniuk, és így tudnak egy olyan csapatot építeni, amellyel komoly szakmai teljesítményre hosszú távon képesek.

Felfigyeltünk arra, hogy létező valami a rendezvény naptár (benne esőprogramok), amit Zamárdiban már februárban, Füreden pedig már előző ősszel megterveznek, és annak alapján készülnek és dolgoznak.

Persze a szomszéd kertje sem mindenhol zöldebb. Amíg a szóba hozott két településen deklaráltan és tevőlegesen támogatja az önkormányzat a turizmust, a programszervezőket, ez Balatonlellén sincs így. Ott a vállalkozók összefogása, anyagi ráfordítása, kreativitása a motorja a vendégfogadásnak.

Ennek volt köszönhető jégpálya, Balaton parti szauna építése és üzemeltetése, téli vitorlás verseny, Rozé Fesztivél, gasztró farsang szervezése. Ami persze egy idő után és önkormányzati érdektelenség mellett vállalhatatlan lesz, mert kiürül a pénztárca, és kifulladás a lelkesedés.

Összefoglalva az alábbi érdekesebb és főleg tovább gondolásra érdemes megállapítások hangzottak el:

- *Nem kell a nyári Balatonnal marketing szempontból különösebben foglalkozni, mert az működik „magától” is. A szezonon kívüli időszakra kell koncentrálni.*
- *Vannak akik a belföldi turistáktól várják és remélik a Balaton újra virágzását, de azt látni kell, hogy sok embernél a tartalékok felélése folyik, ahol a nyaralás másodlagos.*
- *A COVID időszak erősen befolyásolta a vendégek foglalását, Zamárdiban pl. az idegenforgalmi adó bevételek alakulása révén ez szépen nyomon követhető:
2019-ben 170 millió Ft. 2021-ben 100 millió Ft. 2022-ben 130 millió Ft. (Balatonföldváron 54 millió volt.)
Ezekkel a számokkal a polgármester szerint Siófok és Balatonfüred után a 3. helyen állnak.*
- *A Balatont sokan csak fürdőhelynek tekintik, holott elsősorban élőhelynek illene, pl. a természet felé fordulva, ahol és ahová kerékpárral, gyaloglással igénybe vehető programokat kell szervezni.*
- *Nyitott szemmel kell járni a világban, a jó programokat nem szégyen másolni, követendő példa erre a Garda tó turizmusa. Rossz ötlet nincs, csak megvalósíthatatlan.*
- *Hozzáértő szakemberek nélkül nem megy, nagy baj, hogy az egész Balaton brand nincs kitalálva, ami elsősorban az országos szervezetek, ügynökségek feladata lenne.*
- *Pályázatot lehetne kiírni „fogyasztói ötletekre”, és arra felépíteni szolgáltatásokat.*
- *Fontos két jelszó: Edukáció (nevelés, oktatás, ismeretterjesztés), Kommunikáció.*
- *A testvér településekkel intenzív oda-vissza program ajánlatok működnek, melyek következtében jól megfigyelhető a vendég éjszakák számának növekedése.*

Szép gondolat a négy évszakos Balaton ideája. De legyünk realisták, először talán az elő-utó szezont kellene tartalommal megtöltenünk, tavaszi őszi programokat szervezve. És ha az működik, akkor megpróbálni kitalálni a téli Balatont feléleszteni tetszhalott állapotából.

Kétségtelen, hogy nincs ennél szebb feladat az idegenforgalomban dolgozók számára. Akkor rajta hát!

A TERASZ

Bár jóval több, mint tíz éve szembesültem a látvánnyal, a mai napig sokszor fut át az agyamon egy messze földön belém ivódott életkép. Kréta szigetén, Agios Nikolaos-ban jártunk. Ez egy rendkívül hangulatos tengerparti város, ahova egy egész napos kirándulásra érkeztünk, és ami fantasztikus élményeket nyújtott. Aztán haza indulván, a buszpályaudvar felé sétálva lettünk figyelmesek egy hétköznapi, mindenféle külsőségektől mentes, valamitől mégis nagyon szuggesztív helyi jelenségre, mely mára a boldogság kikezdetlen szimbólumává vált számomra.

A kertvárosi részen, ahol célunk felé tartottunk estefelé, és ami láthatólag a helyiek által lakott zóna volt, igen sok helyen sajátos élet burjánzott a házak teraszain. Elsőre az ember nem is nagyon érdeklődik az abszolút hétköznapiak tűnő esemény láttán, sőt talán sem a második, sem a harmadik ilyen életkép sincs túl nagy hatással rá. Aztán valahogy mégis elkezd az ember gondolatait csiklandozni ez a tőle 5-10 méterre zajló, rendszeresen felbukkanó milió. Ahol valójában semmi különös nem zajlana, ha a világ nem éppen azon a pályán forogna, ahol napjainkban forog. Így azonban rá kell ébrednünk arra egy idő után, hogy egy igenis unikális és irigylésre méltó életformának vagyunk a szemtanúi. A teraszokon ugyanis mindenhol ott ülnek egy vélhetően nagyobbacska család tagjai. A szülők mellett szaladgáló jó néhány gyermekén kívül a szépkorúak – vélhetően nagyszülők, dédsülők – is szinte mindenhol az asztaltársaság nélkülözhetetlen részei. A létszám többnyire 10-12 fő, így valószínűleg egy-két család alkothat egy ilyen terasztársaságot. Mivel a jelenség egy idő után egyre intenzívebben vonzza figyelmünket az apróbb részletek felé, további megdöbbenőnek ható következtetéseket vonhatunk le. Ezek a családok nem azért gyűltek itt össze ilyen sok helyen, hogy megünnepeljenek valamit. Semmi erre utaló jel. Se egy puccosan megterített ételtől-italtól roskadozó asztal, se egy emelkedett hangulatú nótázó társaság, se egy hatalmas torta. Ruházatuk is ezt a gyanúkat igazolja. Szinte mindenki átlagos eleganciájú, számára kényelmes öltözékben, a szépkorúak – főként a nagymamák, dédik – többségében tradicionális görög ruhákban. Ezek láttán egy idő után le kellett vonnunk a végső konklúziót, hogy a mai világban ritkaságszámba menő, talán lassan a kihalás szélén álló életformának vagyunk a hivatlan kukkolói. Itt kérem, több generáció, vélhetően többségében családi körben - minden különösebb ok nélkül - rendszeresen leül egy asztalhoz, és beszélget egymással. A gyereksereg pedig - a kuglibábú mérettől a bakfisig - körülöttük játszik, szaladgál, kacarászik. Csak úgy. Minden különösebb szervezés, protokoll, hangoskodás, fészengés és bájoltság nélkül.

Akkor jóformán csak, mint látvány szolgáltatott különlegeséget ez az élmény, ami aztán azóta számomra filozófikus szimbólummá vált. Minél többet láttam és éltem meg a világból, annál inkább vált számomra kultikussá ez az életkép, és annál jobban fokozta azt a meggyőződésemet, hogy az a milió, amit ott láttam, bizony az élet origója és eszenciája egyben. Nemigen van a földi létnek olyan valóban fontos szegmense, amire azt lehetne mondani, hogy onnan hiányzott. Testi és lelki egészség, életkedv, szeretteik közelsége. Ezek az emberek pedig szemmel láthatóan egyszerűen csak jól érezték magukat ettől a tudattól. Az

egésznek volt egy minden külsőségektől és csinnadrattától mentes, nagyon mélyről jövő, csendes elégedettség hangulata. Nem kellett hozzá sem karácsony, vagy eljegyzés, de még születésnap, vagy névnap sem. Csak egy balzsamos nyári este, a maga spontaneitásával.

A mai világban sajnálatosan kialakult reflex szerint, természetesen ilyenkor bárki rávághatja erre az idillre: „Persze, nekik könnyű, hisz jólétükben megtehetik.” Erre két kontrám is lenne. Egyrészt azok az életkörülmények semmilyen különleges, extra jómódról nem tanúskodnak. Szép, átlagos méretű és építésű, rendezett környezetű házak, de sehol egy kacsalábon forgó palota, vagy akár egy luxusautó az udvarban. Másrészt számtalan gazdagabb, tehetősebb környék lelhető fel akár csak a szűkebb környezetünkben is, ahol nyoma sincs ilyen jellegű összejövetelleknek. Az ott élőknek tehát nem abból fakad a gazdagságuk, hogy elképesztő mértékben dúskálnak az anyagi javakban. Hanem sokkal inkább annak a mediterrán életszemléletnek köszönhető ez, ami engem más, hasonló adottságú országban is lenyűgözött már. Nem akarják túlaggódni az életet, megélik az egyszerű dolgok szépségét anélkül, hogy elrohannának mellettük esztelen célokat kergetve.

Ettől függetlenül globálisan, az anyagi háttér szerepe szomorú, de sokszor megkerülhetetlen. Ez – akárcsak a saját családunkat véve modellként – sajnos a legtöbb familiánál ellehetetleníti ezeknek a családi kötelekeknek az életvitelszerű ápolását. A fiatalok nagy része bizony külföld felé veszi az irányt, a jobb megélhetés tudatában. Ki szezonálisan, ki éven/éveken át, ki messzebbre, ki csak a szomszédos Ausztriába, vagy ahogy a mi fiataljaink nevezik; Muszajországba. Ez pedig inentől kezdve nagyon ingoványos terület a családi és baráti kötelekek ápolása, erősítése, sőt az otthon identitása terén is. Nekem nagyon sok régi barátomat szórta szét az élet szele világszerte, Kanadától Ausztráliáig. Sokukkal tartottam éveken keresztül a kapcsolatot, tapasztaltam meg az anyagi jobblét mögött megbúvó nehézségeiket, öröklődésüket, sokszor kilátástalanságukat. Aminek több családnál is aztán az lett a végkifejlete, hogy a szülők költöztek ki külföldre, egy tők idegen ország még idegenebb kultúrájába, bele a totális ismeretlenség szürke kódébe, hogy legalább bizonyos időközönként láthassák gyerekeiket, unokáikat. Biztos vagyok benne, hogy számtalan, szülő, nagyszülő adna meg szinte mindent azért, hogy rendszeresen ott ülhesse - akár egy átlagos hétköznapi estén - egy ilyen asztalnál, ahol gyerekeikkel beszélgethethnének, az unokáikkal játszhatnának, mondjuk egy-két pohár bor mellett. Majd úgy térnének nyugovóra, hogy a következő ilyen nagyszerű alkalomra nem hónapokat, hanem talán csak napokat kell majd várni. Tamási Áron végtelen bölcsességű gondolatához visszanyúlva (Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne); érezhessék azt a bizsergető érzést, hogy otthon vannak a világon. Annak legmélyebb és legmeghittebb értelmében is.

Karácsony közeledtével, nem tudok jobb szívből jövő kívánságot tolmácsolni, mint hogy mindenkinek jusson rendszeresen legalább egy kisebb szelet az életnek abból az isteni tortájából, amiből azokon a teraszokon a helyieknek oly bőven jutott.

Etemez Edgár

NAGY GENERÁCIÓS BULI BALATONFÖLDVÁRON

Egyszer volt, hol nem volt.... volt egyszer egy Ifjúsági Klub Balatonföldváron a Gábor Áron utcában a régi Bajor Gizi Művelődési Házban a hetvenes – nyolcvanas években.

Nyaranta pezsgő élet volt Balatonföldváron, rengeteg szórakozóhely, disco, koncert sok -sok fiatal. A nyár minden évben véget ért, de volt egy hely, ahol mi, az akkori fiatalok találkoztunk, beszélgettünk, sportoltunk, népi táncot tanultunk, itt éltük fiatal életünket.

A Földvári Kultúrház volt az egyetlen szórakozóhely a környéken, ahol szombat esténként összegyűltünk, Lendvai János és Horváth József BOB zenéire táncoltunk, ha jól emlékszem, 19.00 – 22.00 óráig. (ha engedélyezték, akkor tovább)

A belépő 10 Ft volt, egy kóla 3 Ft. Olyanok voltunk, mint egy nagy család, ismertük egymást, együtt töltöttük a jelesebb névnapokat, karácsonyt, szilvesztert, és még sorolhatnám. Azt gondolom, hogy a „földvári kultúrház ócska színpadán” örök barátságok születtek.

Az első nosztalgia bulit 1990-ben szervezték, a másodikat pontosan 1991. március 16-án még a régi helyen, és még a BOB – Lendvai páros szolgáltatta a zenét. Szinte mindenki eljött, a régi csapatból, fergeteges este volt.

Elteltek az évek, már a gyermekeink is felnőttek azóta. 2018-ban kaptam egy meghívást Gyarmati Lacitól, hogy egy estére életre kel a régi buli a Bajor Gizi Közösségi Házban. Ezen az estén BOB és Lendvai Jancsi fia (!) hozta el nekünk a régi zenéket. Felemelő volt!

2019 -ben ismét találkoztunk, majd kis időre a covid járvány miatt ez félbeszakadt.

Idén októberben érkezett Gyarmati Lacitól a meghívás, hogy ismét lesz Nagy Generációs Buli 2023. november 11 -én. Hűha, nem hittem a szememnek! Fantasztikus érzés, hihetetlen öröm újra találkozni a régi barátokkal, a régi zenékkal, és mindennel, ami egy estére visszahozza a fiatalságunk hangulatát, emlékeit.

Elérkezett a várva várt nap. Este 6 órától egy különleges kiállítás várt bennünket a magyar rock történet nagyjairól Németh „NYIBA” Sándor és Tolcsvay Béla zenés verses előadásával.

A megnyitó a maga nevében „rendhagyó” volt, a szép versek és dalok előadásán kívül sok érdekes történetet hallottunk a kedvenc zenészeinkről, akikről remek festményeket nézhettünk meg a kiállításon. Igazi csodálatos meglepetés volt.

Megtelt a nagyterem, és elkezdődött a Nagy Buli! Gyarmati Laci kedves szavaival, és egy szál gyertyával megemlékeztünk azokról a barátokról, akik már nincsenek köztünk, de ezen az estén a szívünkben ismét velünk voltak.

Akikre már csak emlékezünk: Bertalan Rozália (a földvári ifjúsági klub első vezetője), Bertalan Péter, Bezzeg Márta, Bezzeg Lajos, Boldizsár János (Cigány),

Bóka László (Kalóz), Bóka Tibor (Pitkin), Bóka Zoltán, Cilike Borbála, Cseh Márta, Füleki István, Geiger Balázs, Gyórfi Zoltán, Horváth Erzsébet, Horváth József (BOB), Horváth József (Hal), Jani József, Katona Endre, Katonáné Kovácsy Mária, Dr. Kanizsai Jenő, Id. Kanizsai Jenő, Kanizsainé Szegedy Ilona, Kanizsainé Katona Mara, Katona József, Kesztyűs Zoltán, Komáromy István, Komáromyné Kanizsai Éva, Kovács Róbert, Kurdi Edit, Kurdi István, Lendvai János, Litkei Dávid, Maricsek Zoltán, Molnár István, Molnár Sándor (Filó), Mór Tamás, Muszka Gyula, Rózsa Géza, Szabó István, Szegedi Sándor, Vermesi László.

Bródy Jánostól is kaptunk üzenetet.

Ezen az estén elő zene szólt, a TheFreakAnd Zenekar idézte meg remek játékával fiatalságunk slágereit. A táncrea nem kellett bízni senkit, táncoltunk és közben repült az idő vissza a múltba, és bele az éjszakába. Az, hogy ez milyen volt igazából, nem lehet betűkkel leírni..... mert nincsenek rá szavak.

Vásároltunk tombolákat, nyertünk, nem nyertünk... de nyertünk..., mert Laci meghívójával élve, „HA JÖSSZ, LESZEL, HA HOZOL, ESZEL” nyertünk egy újabb szép estét, emlékeket, találkozásokat régi barátokkal, együttlétet mindazokkal, akik eljöttek, és együtt buliztak és emlékeztek velünk.

Az előzene után a disco zenét Nagy Árpai szolgáltatta.

Nagyon szépen köszönjük Gyarmati Lacinak, és minden szervezőnek, hogy egy estére a régi barátok összegyűlhettek!

Azt gondolom, hogy a zene, a tánc, a barátságok, az emlékek a legnagyobb ajándék az életben, amivel boldoggá tesz másokat.

Nagyon bízom benne, hogy
„JÖVŐRE VELETEK UGYANITT”!

Sebestyén Annamária

Ön is tudja?

? Hogy komoly veszély fenyegeti a magyaros vendéglátást, ha Dúró Dóra „nemzetmentő” asszonyosság folytatja ámokfutását, és betiltatja az éttermekben a meleg ételek fogyasztását!?

? Hogy „Nem lehet hazugságban élni”? Legalábbis Orbán Viktor szerint, aki ezzel indított– a Századvég folyóirat harmincadik születésnap konferenciáján. Akkor ő most hol él? Ő, aki saját állítása szerint soha életében nem hazudott, aki a COVID alatt kijelentette, hogy ők majd mindenkit meg fognak gyógyítani (miközben 40000+ halott lett a vége), aki szerint már 10 éve mi vagyunk Európa élvonala, valamint soha nem vetemednének arra, hogy elhallgattassa azokat, akik nem értenek velük egyet...

? Hogy Nagy István agrárminiszter az Infó Rádióban annak a látomásának adott hangot, hogy 2030-ra a magyar mezőgazdaság Európa három legjobb ágazata közé fog tartozni. Akkor igen erősen fel kell kötni a gatyát, mert pl. termelékenység tekintetében az EU-ban a 27 tagállam között jelenleg a dicsőséges 24. helyen szerénykedünk.

? Hogy egy olyan országban élünk, ahol a miniszterelnök gyakorlatilag egy személyben dönt el mindent, de soha, semmiért nem vállal felelősséget. Ez igazi hungarikum!

? Hogy az idén a KSH adatai szerint közel 1000 étterem és kávézó zárt be hazánkban, az okok között a magas energia árakat jelölték meg legtöbbször.

? Hogy Orbán Viktor a Magyar Állandó Értekezleten képes volt ilyen megállapítást tenni: „ Ukrajna nemzetközileg elismert hadicél nélkül folytat háborút, ezért nehéz nekik segíteni”. Ilyenkor a magyar ember két dolgot tehet. Vagy küld a miniszterelnöknek egy Grazba szóló beutalót, vagy türelmesen elmagyarazza neki, hogy igenis van cél: az orosz barátai által megszállt és elfoglalt területek visszaszerzése, amihez még a magyar kormány szerint is joga van.

? Hogy városunkban olyan sok fiatal tehetséges labdarúgó van, hogy pl. Balatonszemesnek is át tudunk adni 3 játékost, történetesen a (vár)megye II. U19-es bajnokság tavalyi házi gólkirályát, aki az idei őszi szezonban a legtöbb gólt rúgta! Ezt nagyvonalú gesztusnak hívják, vagy valami másnak?

? Hogy a mai magyar miniszterelnök a jogi egyetemen a szakdolgozatát a Lech Walesa vezette Szolidaritás lengyel szakszervezeti mozgalom működését tanulmányozva írta mintegy 37 évvel ezelőtt. Ezt Kéri László visszaemlékezéséből tudjuk, aki nevelő tanára volt a Bibó István Szakkollégiumban. Ebben a 100 oldalas kitűnő munkában politikai éleslátással megállapította, hogy a pártállami rendszert felülről nem lehet leváltani, csak oly módon, hogy a társadalom kiépít egy civil bázist, ami politikai bázissá erősödik, ami tehát alulról építkezve „bekeríti a monolit rendszert.” Ha ehhez hozzávesszük, hogy ez az ember ma betegesen fél a civilektől, akkor könnyen megállapíthatjuk, hogy messzire jutott az emberi egyedfejlődés útján, és nem biztos, hogy jó irányban.

? Hogy a G7.hu közlése szerint tavaly voltak olyan hónapok, amikor az orosz import gázt több mint dupla áron vettük meg, mint a más országokból származó gázt.

? Hogy az Eurostat adatai szerint az európai 15-29 éves diákok közül Hollandiában 70% dolgozik, míg Magyarországon 6%.

? Hogy a hazai turisztika teljesítményét hosszú ideje kommunikációs zűrzavar övezi. A híradások egy része visszafogott teljesítményről számol be, eközben más tudósítások mennybe repítik az ágazatot. Az ellentmondásokhoz hozzájárul az idegenforgalmi adatok egyenetlensége. Ugyanakkor a kavargás fő oka, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség (MTÜ) ezt kihasználva olyan adatokra hivatkozik, amelyek nem is nyilvánosak, a nyilvánosoknak viszont látványosan ellentmondanak. Ez pedig azért különösen pikáns, mert az MTÜ nem csak egy kormányügynökség, hanem adatgazda is.

? Hogy egy japán városban (Aomori) esik a világon a legtöbb hó. Évente átlagosan 815 cm. A föld legmelegebb helye a líbiai El Azizia, ahol 1922. március 13-án 57,8 C fokot mértek. A legtöbb eső pedig Indiában esik. Történetesen Mawsynramban évente több, mint 10.000 mm csapadékot mérnek a monszun időjárásnak köszönhetően.